

at det paa dette Tidspunkt er umuligt at komme ind paa en Regulering af disse Lønninger. I samme Linie som en fornuftig og lønnende Hensyntagen til vore Tjenestemænd staar en fornuftig Hensyntagen til vore Pensionister. Det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen har jo netop omtalt dette Forhold i Dag paa en varm og god og smuk Maade. Jeg kan paa vort Partis Vegne fuldstændig slutte mig til de Udtalelser, han har fremsat om vore Pensionister, men der er to Slags Pensionister, der er de Pensionister, som søger Afsked paa Grund af Svagelighed, og som kort Tid efter optræder som konkurrerende overfor arbejdsduelige og arbejdspligtige Individuer. Det er ikke den Slags Pensionister, vi ønsker at holde Haanden over. Jeg vil skarpt understrege, at det er disse Pensionister, vi ikke ønsker at holde Haanden over, thi ved de nye Militærlove vil en Række militære Embedsmænd blive sat paa Ventepenge og paa Pension, og det er selvsagt fejlagtigt, at det samme skulde gælde disse Mænd, de maa have Lov at skabe sig den Indtægt, de kan; men de Pensionister, vi særlig ønsker at komme til Hjælp, er dem, der i sin Tid havde den lange Arbejdstid og den ringe Løn. Deres Pension ønsker vi reguleret opad, saa den kommer til mere at svare til de efter Oktober 1919 gældende Regler for Pensionering.¹

De Krav, vi fra det konservative Folkepartis Side stiller med Hensyn til Konjunkturtillæget, vil jo ikke medføre Spor af nye Udgifter for Staten, hvorimod vi erkender, at vore Krav med Hensyn til Pensionisterne vil medføre nye Udgifter for Staten, men vi finder, at Grundlaget for vort Krav er saa retfærdigt, at vi ikke kan nøjes med et Ønske, men maa, som sagt, stille et Krav og beder derfor den højtærede Statsminister om at klargøre sin Stilling til hele dette store Spørgsmaal.

Endelig skal jeg i denne Sammenhæng henstille til den højtærede Statsminister, at Normeringsloven kommer saa tidligt, at Lønningssudvalget og derigennem hele Rigsdagen kan faa rigelig Tid til at sætte sig ind i denne for vor Tjenestemandstand saa betydningfulde Lov.

Et andet Punkt vedrørende Tjenestemændene, som jeg gentagne Gange har været inde paa, sidste Gang da vi behandlede Huslejeloven her i Salen, er den daarlige Maade, hvorpaa Staten optræder som Ejer overfor forskellige af sine Tjenestemænd. Afdøde Indenrigsminister Berg, hvem jeg havde den Glæde at være enig med paa dette Punkt saavel som ogsaa den nuværende Indenrigsminister, lovede mig, at der

skulde blive sluttet et Forlig, saa der ikke oftere skulde blive Lejlighed for mig til at komme ind paa dette Spørgsmaal, saa jeg maatte finde andre Uhyrligheder af Regeringen at vende mig imod. Jeg skulde med Glæde vende mig mod den Række af Uhyrligheder, som Indenrigsministeren mente der kunde være, men man maa jo gøre een Ting kændig ad Gangen. Det Forlig, som man lovede mig skulde sluttet mellem Indenrigsministeren og Ministeren for offentlige Arbejder, er ikke blevet sluttet, men jeg mener, at Tjenestemændene har et berettiget Krav paa at faa at vide, hvorledes de er stillet, om de Tjenestemænd, som har disse Lejehuse, virkelig ikke er Huslejenævnenes Regler undergivet. Men foruden disse Lejehuse er der en Række Tjenesteboliger, jeg maa gøre til Genstand for Omtale. Huslejegodtgørelsen er jo $\frac{1}{8}$ af Lønningen, og i de fleste Tilfælde vil det sige, at det, der bydes for denne Ottendedel af Lønningen, i høj Grad er tilstrækkelig Ækvivalent, men det kan jo ikke nytte at skematisere, der findes ogsaa Tjenestemandsboliger, som ikke er denne Leje værd, og saa er det Synd, at Tjenestemændene skal betale den. Jeg skal som Eksempel nævne de Tjenestemandsboliger, der hører til Krudtmagasinerne ved Frederiksværk. De er paa saa mange Felter af ringere Kvalitet, end de bør være, at jeg maa henstille til det Ministerium, der har med disse Tjenesteboliger at gøre, at tage sig heraf.

I Fjor rettede jeg en skarp Kritik mod en Tjenestemand under Undervisningsministeriet, en Kritik, som fuldstændig tiltraadtes af den højtærede Undervisningsminister. Det gjaldt et Tilfælde, hvor denne Tjenestemand overfor Rigsdagen havde vist et ganske utilbørligt Forhold med Hensyn til de Dispositioner, som han havde truffet med Hensyn til en gammel Ejendom i Skelskør. Nu maa jo dette Forhold være blevet nøje undersøgt, og jeg mener, Rigsdagen maa kræve fuld Oplysning om, hvorledes den endelige Ordning er blevet.

I denne Sommer har jeg været en Tur paa Flakkebjerg Institut, og jeg skal straks indrømme, at hvad der foregaar paa Flakkebjerg Institut i Henseende til Opdragelse, Hjælp og Vejledning, er af en saadan Art, at jeg ikke kan tænke mig, at nogen dansk Dreng kunde faa en bedre og omhyggeligere Opdragelse. Jeg var der kun kort Tid, men jeg fik Indtryk af, at Opdragelsen er ganske fortrinlig. Af Regnskaberne ser jeg nu, at hvert Barns Opdragelse koster 2.600 Kr.; jeg finder dette ganske urimeligt. Hvor lille en Procentdel af Bor-